

augmentada amb saxo i clarinet baix), *La llegenda del Pont del Diable* (obra per a dues cobles) o *La llegenda del llac d'Engolasters* (obra per a dues cobles de 1995), *Concert per a tible i cobla* (1986) o *La pastora del Montsagre* (poema simfònic de 1988), entre d'altres.

El mestre Gil i Membrado ha obtingut un notable prestigi reconegut que s'ha fet evident en homenatges rebuts i guardons i distincions, entre els quals cal destacar que el 1995 l'Obra del Ballet Popular li atorgà la Medalla al Mèrit Musical i l'any passat, l'abril de 2010, la Generalitat de Catalunya li concedí la Creu de Sant Jordi.

Per explicitar la manera de pensar, d'obrar i els sentiments d'una persona no hi res més il·lustratiu que les paraules pròpies. A més d'escriure una *Historia de las Jotas* i el llibre autobiogràfic *Tomàs Gil i Membrado dins la història*, l'any 2002 l'ajuntament d'Horta de Sant Joan, la seva població, edità el seu llibre *Les meves vivències* i l'any 2003, el Grup d'Informadors Sardanistes de Catalunya edità un *Vademècum sardanístic* escrit pel mateix Tomàs Gil, en la presentació del qual, l'autor reflecteix molt bé els seus pensaments:



El mestre Tomàs Gil ha estat abastament homenatjat i el darrer guardó fou la Creu de Sant Jordi, que li fou concedida l'abril de 2010. (Foto cedida per Tomàs Gil).